

СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ У ПРОВІДНИХ КРАЇНАХ ДАЛЕКОГО СХОДУ

Освіта – це одне з найголовніших джерел знань. Говорячи про освіту, люди часто плутають її з навчанням. Чуючи це слово, багато хто думає про такі місця, як школи чи коледжі. Вони також можуть шукати певну роботу, як-от вчитель чи репетитор. Проблема полягає в тому, що, намагаючись допомогти людям вчитися, те, як працюють багато шкіл і вчителів, не обов'язково є тим, що ми можемо правильно назвати освітою. Вони були підштовхнуті до «навчання» – намагаючись навчити людей за якимось планом, який часто складають інші [1].

Вища освіта в більшій частині Азії – це чудова історія успіху. Вона користується високою державною підтримкою. Лідери розуміють, що вища освіта є важливою складовою економічного та соціального розвитку їхніх країн.

За останні 30 років у світі спостерігається швидке розширення «університетів світового класу» на Сході. Азійські університети зростають у світових рейтингах університетів, а загальні показники вступу до вищих навчальних закладів і докторантів у багатьох азійських системах зростають швидше, ніж середні темпи зростання у світі.

Серед п'яти найбільших країн світу для іноземних студентів, які виїжджають, чотири знаходяться в Азії: Китай, Індія, В'єтнам та Південна Корея. Хоча західні країни все ще приваблюють більшість іноземних студентів, Японія, Китай, Малайзія, Південна Корея, Сінгапур та Індія стають регіональними центрами освіти.

Фінансування університетських досліджень багатьма азійськими

країнами значно перевищило середній рівень у світі. Китай обійшов США за кількістю і лідирує за кількістю публікацій у галузі науки та техніки. Все більше і більше міжнародних викладачів і вчених, які повернулися, переїжджають на Схід для академічної кар'єри в азійських університетах.

Головною проблемою для міжнародного співробітництва є те, що розвиток вищої освіти по всій Азії все ще дуже нерівномірний як усередині, так і між країнами. Модифікація створила додатковий тиск на системи вищої освіти з метою сприяння інноваційному мисленню в нестабільному глобальному середовищі конкурентних ринкових економік. Азіатські університети стереотипно вважаються менш здатними, ніж західні університети, розвивати креативне мислення. Таким чином, міжнародне співробітництво іноді розглядається як спосіб розвитку більш інноваційних методів викладання та навчання в університеті.

Міжнародне партнерство з університетами також є способом розробки стратегій для компенсації демографічних наслідків шляхом залучення іноземних студентів та поглиблення міжнародних альянсів. Середній коефіцієнт народжуваності в Сінгапурі, Південній Кореї, Японії та Тайвані становить лише 1,3. Рівень народжуваності в Гонконзі, де немає обмежень щодо кількості дітей, такий же низький, як і в материковому Китаї, де політика дозволяє лише одну дитину на сім'ю. На іншому кінці спектру знаходяться азійські країни, такі як Малайзія, Філіппіни, Непал, Таїланд, Бангладеш, Пакистан та Індія, де коефіцієнт народжуваності перевищує 2,1. Це вказує на зростаючу важливість міжнародних студентських потоків в Азії та по всьому світу [2].

Східна Азія стала передовим краєм азійської системи вищої освіти. Там найбільша кількість студентів, найбільша кількість університетів світового рівня та найбільша частка студентів у сферах STEM (наука, технології, інженерія та математика).

Двадцять університетів в Азії вже входять до числа 200 найкращих університетів світу, а до 2040 року кожен п'ятий із двох сотень найкращих

університетів світу може знаходитися в Азії. Не дивно, що міжнародне співробітництво у сфері вищої освіти стало важливою стратегією в Азії. Президенти азіатських університетів у всьому світі беруть участь у різних альянсах, таких як Асоціація тихоокеанських університетів, Всесвітня мережа університетів, U21, Азіатський альянс університетів та подібні асоціації.

Частка немісцевого академічного персоналу в Азії зростає, особливо в Гонконзі. Університет Гонконгу, розташований у Південному Китаї, має найвищу частку міжнародного академічного персоналу серед усіх комплексних дослідницьких університетів у світі. Китай також посідає третє місце за кількістю іноземних студентів, поступаючись США та Великобританії.

Підсумовуючи вище сказане, освіта робить вас кращою людиною і навчає різним навичкам. Це покращує ваш інтелект і здатність приймати раціональні рішення. Це прискорює індивідуальний ріст людини. Освіта має тенденцію підвищувати продуктивність і креативність, а також стимулювати підприємництво та технологічні прориви. Усі ці фактори призводять до збільшення виробництва та економічного зростання.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. URL: <https://www.timeshighereducation.com/campus/what-does-rise-asia-mean-global-higher-education>.
2. URL: https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-030-25525-1_4.